

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyro Lectori. 100.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἐμαλίζοντος πολλάκις τὰς τῆς
περιτάσεων καὶ ματιῶν τραχύ-
τητας.

instrue: quibus te ij, qui potentia præditi
sunt remunerabuntur. Nam auro cares,
quod aduersarum rerum & flagrorum as-
peritates plerunque planas reddit.

Κύρω ἀναγνώστη. ρ.

Cyro Lectori. 100.

Εἰπέ τῷ μαθητῇ τῆς Ναυάτης ὁ
Φρύος, τί φροῦά τῃ ὡς καθαρός, ἀνοήσι-
ραν, τί ἀναμάρτητον σαυτὸν εἰρωνεύης;
τί ἀρῆν ἴδω τῆς φύσεως κοινωσίαν;
Ἡσαίας ἀκράτατον ἑαυτὸν ἐξαγγελ-
λεῖ, Δαβὶδ πάντα ἀνθρώπων ψευδόμενον
οἶδε, καὶ πάντας ἐν ἀμαρτίαις καὶ συλ-
ληφθέντας καὶ κνηθέντας, αὐτὸς τε θεὸς
τῶν ἀνθρώπων ὅτι μελῶς ὡροσκήμενος
τῇ ποιησίᾳ γνώσκει, καὶ ληζόντας
μοῖς φιλαυθροῦται ἑλές, καὶ σὺ ἀλα-
ζονεῖν καθαρότητος τυφόν; ἢ πάνσαι
τοίνω ψευδόμενος, ἢ φάνη ἐξ ὧν ὡρά-
ταις γελώμενος, ἢ μάλλον διωατῶς
ἀρχυόμενος.

Dic ad Nouatiani supercilij discipulū: *In Noua-
tianos.*
Quid tanquam purus, stolidè gloriaris?
Quid te ipsum peccati expetrem simulas?
Quid naturæ societatem inficiaris? *Esai. 6.*
immundum se esse prædicat: David omnē
hominem mendacem esse agnoscit, atque *Psal. 115.*
omnes in peccatis, & conceptos, & in lu-
cem editos fuisse. Atque etiam Deus ipse *Psal. 50.*
homines mirum in modum & seduld im- *Genes. 8.*
probitati addictos esse, ac solo misericor-
diæ oleo indigere ait. Et tu puritatis fastū
arroganter iactas? Quamobrem aut men-
tiri desine: aut ex his quæ agis, te irride-
ri constat, vel potius ingenti ignominia
affici.

Θεογνώστῳ μοναχῷ νεοπαγεῖ. ρα.

Theognosto nouo Monacho. 101.

Καλῶς ἦτο τῆς σμυθίνης συντόμως.
καλῶς τὴν ὕλην ὡς συμπιγίσαν
φύγει. καλῶς ὡρὸς ὑψηλὴν πολι-
τείαν ἐξέστης. εἴη τοίνω κρηρῶν
ὡς ὀπλίτης, μή τις ὑπὸς παρεσέλθῃ
κρυῖσέ σε, καὶ ῥίψασιν, ὃ μὴ γένοιτο,
δείξῃ. ἔλατῃ τῶ πονηρῶ τὰ νοήματα
ἀγνοῦμεν.

Præclarè ligonem arripuisti. Præclarè
res ex materia concretas, vt strangulantes,
fugis. Præclarè ad sublimem & excelsam
vitam euolasti. Peruigil itaque, vt miles, in-
cede, ne quis somnus obrepat, qui te fran-
gat & emolliat, clypeique abiectorem ac
perfugam, quod absit, reddat. Neque enim
improbi hostis cogitationes ignoramus. *2. Cor. 2.*

Τιμοθέῳ ἀναγνώστη. ρβ.

Timotheo Lectori. 102.

Ὡσπερ οἱ ναυτικοὶ ἐρώματι τὸ δέ-
λεον κατακρύπτουσι, καὶ τοὺς ἰχθύας
ἀπορόπῳ ἀκρεῖουσιν, ὅπως οἱ πονηροὶ
τῆς ἀρετῆς σιμμάχοι τῇ κρητολογία
τὰς ἑαυτῶν κακονοίας καλύπτοντες
ἀγκυρεῖουσιν τοὺς ἀπλῆστέρους ὡρὸς
θάλαττον. πάση τοίνω φυλακῇ τήρει
τὴν σὴν καρδίαν, μή τις δόκησιν ἢ τῶ
κρηστῆ φύσιν μετὰ τὴν σάρκωσιν δέ-
ξῃ. θατέρους γὰρ ὄντι ἀνάρετοι, ἢ περὶ
μᾶς τούτων συγκατάθεσις, ἢ τῆς
θείας τραπεύσεως, ἢ τῆς ἡμετέρας μετρώσεως.

Quemadmodum nautæ hamum esca *Hæretici*
occultant, ac pisces improvisè capiunt: *piscatori-*
eodem modo improbi hæresum defenso- *bis simi-*
res sermonis suauitate peruersas suas sen- *les.*
tentias obtegentes, simpliciore homines
ad mortem tanquam hamo quodam ca-
piunt. Quocirca omni custodia serua cor *Prouer. 4.*
tuum: ne Christi naturam post incarnatio-
nem merum duntaxat spectrum esse cre-
das. Alterutram enim tollit, qui vnam tan-
tùm confitetur: nempe vel diuina mutata,
vel nostra imminuta. Hæc est Manis Cha-